U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Jana Vyklického a Mgr. Radovana Havelce, v právní věci žalobce: **T. R.**, proti žalovanému: **Obvodní soud pro Prahu 2**, se sídlem Praha 2, Francouzská 19/808, o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 23. 2. 2017, č. j. 5 A 3/2017 – 11,

takto:

I. Kasační stížnost žalobce **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobou ze dne 1. 1. 2017 adresovanou Nejvyššímu správnímu soudu, Nejvyššímu soudu, Vrchnímu soudu v Praze, Krajskému soudu v Praze a Městskému soudu v Praze se žalobce domáhal ochrany před nezákonným zásahem předsedy Obvodního soudu pro Prahu 2, který měl vydaným rozvrhem práce pro rok 2016 porušit čl. 38 odst. Listiny základních práv a svobod a § 42 odst. 2 zákona o soudech a soudcích. Závěrem žalobce požadoval, aby soudy vyslovily zákaz pokračovat v porušování práv a přikázaly obnovit stav před zásahem, eventuelně, aby deklarovaly, že zásah byl nezákonný.

Žaloba byla Městským soudem v Praze (dále „městský soud“) odmítnuta usnesením ze dne 23. 2. 2017, č. j. 5 A 3/2017 – 11 podle § 37 odst. 5 s. ř. s., neboť žalobce přes výzvu soudu (usnesením ze dne 13. 1. 2017, č. j. 5 A 3/2017 – 3) neodstranil vady podané žaloby. Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal proti tomuto usnesení u městského soudu dne 3. 4. 2017 kasační stížnost.

Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, proti němuž směřuje, přičemž zmeškání této lhůty nelze prominout. Věta za středníkem čtvrtého odstavce tohoto ustanovení stanoví, že lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u soudu, který napadené rozhodnutí vydal.

Napadené usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 8. 3. 2017. Lhůta pro podání kasační stížnosti tak uplynula dne 22. 3. 2017. Stěžovatel podal kasační stížnost osobně

u městského soudu dne 3. 4. 2017, tedy po marném uplynutí uvedené zákonné lhůty podle § 106 odst. 2 s. ř. s., jejíž zmeškání nelze prominout. Kasační stížnost stěžovatele je proto třeba považovat za opožděnou. Nejvyšší správní soud ji proto podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., odmítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti se opírá o § 60 odst. 3 větu první s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. května 2017

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu